

РЕШЕНИЕ

№ 923

гр. Варна, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 51 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Стоилова

при участието на секретаря Димитричка Ст. Илиева
като разгледа докладваното от Елена Ив. Стоилова Гражданско дело № 20233110105906 по описа за 2023 година

Производството по делото се води от Я. Д. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***, против ответника Г. Д. Д. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. ***и Ф. И. А. с ЕГН *****, с адрес гр.***

Делото се води повторно след като ОС *** с Решение № ***г. по в.гр.д. ***г. на ВОС е обезсилил Решение № ***. по гр.д.***г. на ВРС поради неучастието в процеса на Ф. А., като е върнал делото на ВРС за повторното му разглеждане от друг състав на съда.

Предявен е иск с правно основание чл.34 от ЗС да бъде допусната и извършена съдебна делба на съсобствения между ищцата и ответниците недвижим имот, находящ се в гр.****представляващ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор № *** по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед ***г. на Изпълнителен Директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и регистри засягащо самостоятелния обект от 23.07.2020г., представляващ АПАРТАМЕНТ № ***находящ се на *** етаж на сградата със застроена площ 95,45 кв.м. /деветдесет и пет цяло и четиридесет и пет квадратни метра/, с предназначение на самостоятелния обект - жилище, 2 апартамент; брой нива

на обекта - 1 /едно/, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: ***; под обекта: *** и над обекта: *** ведно с прилежащото избено помещение № ***, със застроена площ от 5,94 кв.м. /пет цяло и деветдесет и четири квадратни метра/, без посочени граници в документ за собственост, както и 1,3391% /едно цяло три хиляди триста деветдесет и една десетохилядни процента/ ид. части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху Поземления имот.

В исковата молба се твърди, че страните притежават съсобствен недвижим имот, представляващ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор № ***, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед *** на Изпълнителен Директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и регистри засягащо самостоятелния обект от 23.07.2020г., представляващ АПАРТАМЕНТ № *** находящ се на *** етаж на сградата със застроена площ 95,45 кв.м. /деветдесет и пет цяло и четиридесет и пет квадратни метра/, с предназначение на самостоятелния обект - жилище, апартамент; брой нива на обекта - 1 /едно/, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: *** под обекта: *** и над обекта: ***, ведно с прилежащото избено помещение № ***, със застроена площ от 5,94 кв.м. /пет цяло и деветдесет и четири квадратни метра/, без посочени граници в документ за собственост, както и 1,3391% /едно цяло три хиляди триста деветдесет и една десетохилядни процента/ ид. части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху Поземления имот.

Процесния недвижим имот ищцата твърди, че бил придобит на ***г. чрез дарение от родителите на страните - Д.Г.Д. ЕГН ***** и Ф. И. А. ЕГН *****.

Дарението направено от Ф. А. в полза на ищцата по отношение на ¼ ид.ч. от делбения имот е отменено с влязло в сила решение № *** по гр.д.***г. на ВКС.

Тъй като страните не можели да поделят описания по - горе недвижим имот доброволно, ищцата моли ВРС да постанови решение, с което да допуснете до делба процесния недвижим имот между собствениците при квоти: 1/4 идеална част за Я. Д. Х. ЕГН *****, ¼ ид.ч. за Ф. И. А., 1/2 идеална част за Г. Д. Д. ЕГН *****.

В законоустановения срок на основание чл. 131 ГПК е постъпил отговор

от ответната страна Г. Д..

Той намира иска за допустим, като потвърждава твърденията на ищцата, че двамата са съсобственици на имота и че до този момент не са могли да го поделят. Ответникът твърди, че той живее в имота, чиято делба се иска, като сочи ,че до сега сестра му не се е обръщала към него с подобно искане, като смята че биха могли да намерят разрешение по този въпрос и да постигнат споразумение.

Поради факта,че делбеното дело е в първата си фаза, ответникът желае ВРС да постанови Решение като допусне до делба имота при квоти по една втора идеални част за всеки от двамата съделители.

Ответникът не изразява становище по искането на ищцата за конституиране като съделител на Ф. А. и извършване на делбата между трима им.

В хода на проведените по делото съдебни заседания ответницата Ф. А. прави възражение с правно основание по чл.79, ал.1 от ЗС за придобиване по давност на собствената на Я. Х. идеална част от процесното жилище.

Ищцата Я. Х. прави иска с правно основание по чл.344, ал.2 от ГПК за заплащане на наем от страна на останалите съделители в размер на 200 лева считано от 31.08.2022г. от Г. Д. и от 27.11.2023г. за Ф. А. до окончателното приключване на делбата.

Ищцата моли да бъде допусната делба на процесното жилище при посочените от нея квоти.

Ответницата Ф. А. моли Я. Х. да бъде изключена от делбата.

СЪДЪТ, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за **установено следното от фактическа страна:**

От заверено копие на нотариален акт за дарение на недвижим имот № *** том ***, дело № *** г.; оригинал на схема № *** г. на самостоятелен обект в сграда с идентификатор *** **се установява, че** на 18.09.1997 г. в гр.***, Д. Г.Д. ЕГН ***** и Ф. И. А. ЕГН ***** от една страна и от друга Г. Д. Д., ЕГН ***** и Я. Д. Д.а, ЕГН ***** са сключили договор за дарение, обективиран в нотариален акт № № ***том ***, дело №

*** г. , акт вписан в АВ под вх.рег.№ ***, стр ***. Д договорът за дарение Д. Д. и Ф. А. са дарили на децата си – Г. Д. и Я. Д., по равно, следния свой собствен недвижим имот а именно – апартамент № ***, находящ се в гр.***, със застроена площ от 94,45 кв.м., състоящ се от : три стаи, кухня сервизни помещения, коридор, една тераса , ведно с принадлежащото избено помещение № *** със застроена площ от 5,94 кв.м. , както и 1,3391 % ид.ч. от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху мястото, при граници – за апартамента: коридор, 3 стълбище, тревна площ, квартална улица, апартаменти с номера *** и *** при граници на избеното помещение: коридор, външен зид, изби с номера *** и ***

След одобряване на кадастраланата карта и кадастралните регистри за гр.*** делбения имот има следните характеристики: САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор № ***, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед ***г. на Изпълнителен Директор на *** с последно изменение на кадастралната карта и регистри засягащо самостоятелния обект от 23.07.2020г., представляващ АПАРТАМЕНТ № ***, находящ се на *** етаж на сградата със застроена площ 95,45 кв.м. /деветдесет и пет цяло и четиридесет и пет квадратни метра/, с предназначение на самостоятелния обект - жилище, апартамент; брой нива на обекта - 1, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: ***; под обекта: *** и над обекта: *** ведно с прилежащото избено помещение № ***, със застроена площ от 5,94 кв.м. /, без посочени граници в документ за собственост, както и 1,3391% ид. части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху Поземления имот.

От писмо от телепоща се установява, че на 28.08.2020г. Я. Х. е изпратила покана до брат си Г. Д., получена от него на 31.08.2020г., с която го кани да ѝ заплаща месечна наемна цена в размер на 200 лева, платима до 5-то число на месеца, за който се дължи считано от получаване на поканата, като обезщетение за лишаването ѝ от правото да ползва своята част от имота.

От гр.д.№***г. по описа на ВРС се установява, че на 05.04.2021г. ответницата Ф. А. е предявила искова молба срещу Я. Х. с иск по чл.227, ал.1, б.‘в’ от ЗЗД с искане за отмяна на извършеното от нея дарение в полза на дъщеря ѝ по отношение на ¼ ид.ч. от делбения имот.

В осз от 12.10.2021г. по гр.д.***г. на ВРС Ф. А. е заявила, че не е

виждала внука си от 10 години, че Я. Х. не ѝ го давала. Иска да не бъде изгонена на улицата. Когато имота се изнесял на публична продажба, със сина си ще платят на Я. Х. $\frac{1}{4}$, защото половината ѝ е много. Тя е на 64 години, синът ѝ е болен. Не могат да продадат имота и да вземат половината пари, защото с тях няма да успеят да си купят друго жилище. Целта ѝ е да заплатят $\frac{1}{4}$ на дъщеря ѝ и да останат в жилището със сина си.

С влязло в сила Решение № ***г. по гр.д.***г. на ВКС е отменено дарението на $\frac{1}{4}$ идеална част от апартамент № ***, находящ се в гр. *** със застроена площ от 94, 45 кв.м., ведно с прилежащото избено помещение № 79 със застроена площ от 5, 94 кв.м., както и 1, 3391 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, обективизирано в НА № ***, том ***, дело № ***г. по предявения иск от Ф. А. срещу Я. Х..

От показанията на св.И. – майка на ответницата Ф. А., чиито показания съдът кредитира отчасти се установява, че делбения апартамент е бил собственост на Ф. и бившия ѝ съпруг, които след развода си през 1997г. са го прехвърлили на децата си. През 2004г. ищцата се омъжила след като завършила средното си образование и нещата се променили. Тя се опълчила срещу семейството си и отношенията им се влошили. Съдът не кредитира показанията на св.И., че ищцата и ответниците не са поддържали отношения от 2007г., тъй като това противоречи на показанията на Х.в кредитирани от съда в частта им относно това, че през 2007г. той е бил изпратен на работа в К.от ответницата А.. Това противоречи и на казаното от Ф. А. в осз от 12.10.2021г. по гр.д.***г. на ВРС, че не е виждала внук си от 10 години. Поради това съдът прави извода, че страните не поддържат контакт от около 2011г.

Ищцата не поддържа отношения и с брат си Г. Д., който страда от психическо заболяване.

През 2007г. ответницата А. правила ремонт в апартамента за 38 000 лева като подменила дограмата, поставила ламинат на пода, ремонтирала банята. Съдът не кредитира показанията на св.И., че ищцата е заявявала няколко пъти, че апартамента е на майка ѝ, тъй като това противоречи на обективната действителност – ищцата и ответника Д. са искали да продадат апартамента, ищцата води дело за делба на апартамента.

Съдът не кредитира показанията на св.И. в частта, в която заявява, че Ф. А. смята, че апартамента е нейна собственост и е заявявала на децата си -

страните по делото, че апартамента е неин, предвид казаното от Ф. А. в осз от 12.10.2021г. по гр.д.***г. на ВРС, че целта ѝ от заведеното дело за отмЯ. на дарението е да заплатят със сина ѝ $\frac{1}{4}$ от жилището на дъщеря ѝ, защото $\frac{1}{2}$ ѝ е много. В осз от 19.02.2024г. по настоящото дело ответницата А. заявява, че ако се налага плаща $\frac{1}{4}$ е по малко от половината. От заявеното съдът намира, че Ф. А. не се е считала за собственик на целия апартамент. Тя признава правото на собственост на децата си.

Ответницата Ф. А. имала фирма за изпращане на работници в чужбина и чрез нея изпратила на работа в чужбина зет си А. Х., но той не се справил и се върнал.

От показанията на св.Х.в – съпруг на ищцата, които съдът кредитира частично се установява, че той знае, че съпругата му притежава част от делбения апартамент, който е придобила по дарение от родителите си при развода им. Майка ѝ решила да си върне дарената част. Съдът не кредитира показанията на св.Х.в, че отношенията между Ф. А. и дъщеря ѝ Я. са били добри до 2019г., когато Г. Д. е искал да продава апартамента, защото е искал да замине в чужбина. Това противоречи на посочените по-горе кредитирани от съда показания на св.И. и обяснения на Ф. А. дадени в осз от 12.10.2021г. по гр.д.***г. на ВРС, според които отношенията между страните не са добри от около 2011г.

Ищцата се съгласила да продава апартамента, извикала агенция „***“, които оценили апартамента, намерил се купувач, но Д. се отказал от продажбата. От тогава отношенията между страните се влошили още повече. Ответниците сменили ключа на бравата за апартамента и отказали достъп до имота на ищцата. Преди това тя имала ключ от имота и можела да влиза свободно.

През 2007г. ответницата А. изпратила на работа в Кипър св.Х.в, след като той се върнал помогнали с малка сума в размер на около 4000 лева за ремонта на апартамента. Ремонтът се състоял в подмЯ. на дограма. Св.Х.в не знае настилките в имота да са подменяни и банята да е ремонтирана. Ремонтът се организирал от ответницата А. Майката на ищцата не е заявявала, че апартамента е неин. Ищцата е смятала, че апартамента е неин и на брат ѝ.

Ф. А. поискала издръжка, която ищцата не можела да ѝ дава.

Издръжката, която поискала била след завеждане на делото за делба и след заплахата, ищцата да отстъпи на майка си и брат си собствеността върху апартамента.

Съдът не кредитира показанията на св.Х.в в частта им, в която заявява, че ищцата е имала багаж в делбения апартамент и е ползвала стая в имота, тъй като това противоречи на останалите събрани гласни доказателства по делото, от които се установява, че страните са във влошени отношения. Св.Х.в и ищцата имат дете и са го водили в миналото събота или неделя при баба му ответницата А..

Св.Х.в е помагал на ответницата Ф. А., когато е трябвало да се свърже някой уред и е нямало кой да го направи.

Ответницата А. е заявила на ищцата, че апартамента е неин след като е започнало делото за делба.

Св.Х.в счита за собственик на имота ищцата и брат й. В имота живеят ответниците. Ищцата е напуснала имота през 2004г., когато се омъжила.

От обясненията на ответницата А. дадени по реда на чл.176, ал.1 от ГПК се установява, че тя е поискала издръжка от дъщеря си през 2021г., за да си върне дарението на апартамента, защото ищцата искала да продаде апартамента и да остави на улицата майка си и брат си. Тя имала нужда от издръжка тогава. А. живее в апартамента от ***г., ищцата напуснала жилището на 19г. след като заживяла със св.Х.в. Ремонтът в апартамента бил направен изцяло с нейни средства за около 40000 лева. Ответницата А. в осз от 12.10.2021г. по гр.д.***г. на ВРС имала предвид, че ако се налагало да заплати на ищцата за апартамента по-добре да плати $\frac{1}{4}$, от колкото $\frac{1}{2}$.

От приетата по делото СИЕ, която съдът кредитира като обективна и компетентно изготвена се установява, че месечния пазарен наем за процесния апартамент към момента на изготвяне на заключението – 09.02.2024г. е в размер на 560 лева, към 27.11.2023г. е в размер на 558 лева, към 31.08.2020г. е в размер на 422 лева.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.34 от ЗС да бъде допусната и извършена съдебна делба на съсобствения между ищцата и ответниците

недвижим имот, находящ се в гр.*** представляващ САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ в сграда с идентификатор № ***, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед *** на Изпълнителен Директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и регистри засягащо самостоятелния обект от 23.07.2020г., представляващ АПАРТАМЕНТ № *** находящ се на *** етаж на сградата със застроена площ 95,45 кв.м. /деветдесет и пет цяло и четиридесет и пет квадратни метра/, с предназначение на самостоятелния обект - жилище, 2 апартамент; брой нива на обекта - 1 /едно/, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: *** под обекта: *** и над обекта: ***, ведно с прилежащото избено помещение № ***, със застроена площ от 5,94 кв.м. /пет цяло и деветдесет и четири квадратни метра/, без посочени граници в документ за собственост, както и 1,3391% /едно цяло три хиляди триста деветдесет и една десетохилядни процента/ ид. части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху Поземления имот.

Възражение от ответницата с правно основание чл.79, ал.1 от ЗС за придобиване по давностно владение от 2007г. на идеалната част на ищцата.

Искане по чл.344, ал.2 от ГПК за осъждане на ответниците да заплащат на ищцата обезщетение за лишаването ѝ от ползване на нейната част от делбения имот в размер на 200 лева месечно считано от 31.08.2022г. от Г. Д. и от 27.11.2023г. за Ф. А. до окончателното приключване на делбата.

В тежест на ищцовата страна е да докаже, че е придобила съсобствеността в делбения имот въз основа на дарение от баща си, че ответника Д. е съсобственик в делбения имот въз основа на дарение, а А. въз основа на отменено дарение направено в полза на ищцата с влязло в сила решение № ***г. по гр.д.***г. на ВКС.

В тежест на ответника Д. е да докаже, че е придобил съсобствеността в делбения имот въз основа на дарение.

Предявеният иск за делба е основателен въз основа на следните мотиви:

От приетите по делото писмени доказателства се установи, че на 18.09.1997 г. по силата на дарение родителите на ищцата и на ответника Д. са ги надали като по този начин са прехвърлили при равни квоти по $\frac{1}{2}$ ид.ч. правото на собственост върху делбения имот.

С влязло в сила Решение № ***г. по гр.д.***г. на ВКС е отменено дарението на $\frac{1}{4}$ идеална част от апартамент № ***, находящ се в гр. *** със застроена площ от 94, 45 кв.м., ведно с прилежащото избено помещение № 79 със застроена площ от 5, 94 кв.м., както и 1, 3391 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху мястото, обективизирано в НА № ***, том ***, дело № ***. по предявения иск от Ф. А. срещу Я. Х..

След отмЯ. на дарението $\frac{1}{4}$ ид.ч. от делбения имот се връща в патримониума на ответницата Ф. А., а ищцата Я. Х. става собственик на $\frac{1}{4}$ ид.ч. от делбания имот. Така квотите на страните в съсобствеността са $\frac{1}{4}$ ид.ч. за Ф. А., $\frac{1}{4}$ ид.ч. за Я. Х. и $\frac{2}{4}$ ид.ч. за Г. Д..

Съдът намира възражението на ответницата с правно основание чл.79, ал.1 от ЗС за неоснователно. Давността като способ за придобиване на право на собственост изисква в продължение на най-малко 10 години лицето да упражнява фактическата власт върху имота. Владението следва да е явно, необезпокоявано и непрекъснато, тъй като правото на собственост не може да бъде придобито без да е изразена воля за това. Фактът на владение се състои от два елемента *corpus* и *animus*, които следва да съществуват заедно и едновременно. Владелецът трябва външно да ползва вещта със съзнанието, че тя е негова, да демонстрира това свое владение на останалите и то да не бъде прекъсвано за период от 10 години.

В случая не се установи това. От гласните доказателства по делото – показанията на св.Х.в, обясненията на ответницата дадени в дадени в осз от 12.10.2021г. по гр.д.4912/2021г. на ВРС, както и тези дадени по настоящото дело се доказва, че ответницата е ползвала целия имот след като през 2004г. ищцата го е напуснала. Ответницата се е грижела за имота през 2007г. е организирала ремонта му и заплатила почти всички средства за него, но не се доказва, намерение на ответницата да владее за себе си частта от имота собственост на ищцата. Ответницата не е заявявала, че ищцата няма право на собственост в този имот, напротив до 2019г., когато отношенията между страните са се влошили още повече ищцата е имала ключ от имота и достъп до него. От обясненията на ответницата по настоящото дело и тези по гр.д.***г. на ВРС, които съдът цени като признание, се доказва, че ответницата признава, че ищцата има право на собственост в делбения имот, което изключва наличие на *animus* за давностно владение у ответницата.

През 2019г. ищцата е организираща продажбата на имота, която не се е извършила, поради отказа на брат Й. Ищцата, определяйки се за собственик на 1/2 ид.ч. от делбения апартамент е поканила на 28.08.2020г. ответника Д. да ѝ заплаща наем за това, че ползва неговата част. С тези свои действия ищцата е обективизирала волята си, че не се е отказала от собствеността си.

С оглед на горните мотиви съдът намира, че следва да бъде допусната делба на процесния апартамент при квоти $\frac{1}{4}$ ид.ч. за Я. Х., $\frac{1}{4}$ ид.ч. за Ф. А. и $\frac{2}{4}$ ид.ч. за Г. Д..

Ищцата е направила искане по чл.344, ал.2 от ГПК. По делото страните не спорят, че имота се ползва от ответниците, като от 2019г. ищцата няма достъп до имота след подмЯ. на ключа на бравата. Поради влошените отношения между страните имота не може да се ползва съвместно от тях. С оглед на това на основание чл.344, ал.2 от ГПК ответниците следва да бъдат осъдени да заплащат на ищцата обезщетение в размер на $\frac{1}{4}$ от месечния пазарен наем за имота. Обезщетението следва да се присъди от влизането в сила на определението по чл. 344, ал. 2 от ГПК до окончателното извършване на делбата, т. е. до ликвидиране на съсобствеността (Определение № 475 от 17.07.2013 г., постановено по ч. гр. д. № *** г. на четвърто г. о. на ВКС и с определения по ч. гр. д. № *** г. и по ч. гр. д. № *** г. по описа на ВКС). За предходните периоди, за които е поискано обезщетение за лишаване от ползване от ищцата същото има характер на искане по сметките по чл.31, ал.2 от ЗС, като ищцата има възможност да формулира такова искане с посочване на период до приключване на първото заседание по втората фаза на делбата.

С оглед на горното ответниците следва да бъдат осъдени да заплащат на ищцата на основание чл.344, ал.2 от ГПК сума в размер на $\frac{1}{4}$ от 560 лева (месечния пазарен наем към изготвяне на СИЕ – 09.02.2024г., който момент е най-близък до влизане в сила на определението по чл.344, ал.2 от ГПК) или сума в размер на 140 лева, като искането следва да бъде отхвърлено за разликата от предявения размер от 200 лева до уважения размер от 140 лева.

По искането на страните за разносните съдът ще се произнесе при извършването на делбата.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненският районен съд

РЕШИ:

ДОПУСКА, на основание чл.34, ал.1 от ЗС, **ДА БЪДЕ ИЗВЪРШЕНА СЪДЕБНА ДЕЛБА** на находящ се в гр.*** представляващ **САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ** в сграда с идентификатор № ***, по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед ***г. на Изпълнителен Директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и регистри засягащо самостоятелния обект от 23.07.2020г., представляващ **АПАРТАМЕНТ** № *** находящ се на *** етаж на сградата със застроена площ 95,45 кв.м. /деветдесет и пет цяло и четиридесет и пет квадратни метра/, с предназначение на самостоятелния обект - жилище, *** апартамент; брой нива на обекта - ***/, при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: ***; под обекта: *** и над обекта: ***, ведно с прилежащото избено помещение № *** със застроена площ от 5,94 кв.м. /пет цяло и деветдесет и четири квадратни метра/, без посочени граници в документ за собственост, както и 1,3391% /едно цяло три хиляди триста деветдесет и една десетохилядни процента/ ид. части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху Поземления имот между Я. Д. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. *** Г. Д. Д. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. *** и Ф. И. А. с ЕГН *****, с адрес гр.*** при квоти в съсобствеността както следва:

- за Я. Д. Х., ЕГН ***** – 1/4 ид.ч.;
- за Ф. И. А. с ЕГН ***** – 1/4 ид.ч.
- за Г. Д. Д. ЕГН ***** – 2/4 ид.ч.

ОСЪЖДА на основание чл. 344, ал. 2 от ГПК Г. Д. Д. ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. *** и Ф. И. А. с ЕГН *****, с адрес гр.*** да заплащат на Я. Д. Х., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. *** обезщетение за едноличното ползване на **САМОСТОЯТЕЛЕН ОБЕКТ** в сграда с идентификатор № *** по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед ***г. на Изпълнителен Директор на АГКК, с последно изменение на кадастралната карта и регистри засягащо самостоятелния обект от 23.07.2020г., представляващ **АПАРТАМЕНТ** № ***находящ се на ***етаж на сградата със застроена площ 95,45 кв.м. /деветдесет и пет цяло и четиридесет и пет квадратни метра/, с предназначение на самостоятелния обект - жилище, *** апартамент; брой

нива на обекта - *** при съседни самостоятелни обекти: на същия етаж: ***под обекта: *** и над обекта: *** ведно с прилежащото избено помещение № ***, със застроена площ от 5,94 кв.м. /пет цяло и деветдесет и четири квадратни метра/, без посочени граници в документ за собственост, както и 1,3391% /едно цяло три хиляди триста деветдесет и една десетохилядни процента/ ид. части от общите части на сградата и отстъпеното право на строеж върху Поземления имот В РАЗМЕР НА 140 лева месечно , считано от влизане в сила на това определение до окончателното извършване на делбата, КАТО ОТХВЪРЛЯ искането за разликата от предявения размер от 200 лева месечно до уважения размер от 140 лева месечно.

Решението в частта за произнасянето по чл. 344, ал. 2 ГПК, имащо характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба в 1-седмичен срок от съобщението на страните на основание чл. 275, ал. 1 ГПК, а в останалата част, с въззивна жалба, в 2-седмичен срок на основание чл. 259, ал. 2 ГПК, от съобщаването му на страните пред Окръжен съд Варна.

Съдия при Районен съд – Варна: _____